

05/2012

El paper del dolor en l'agressivitat en gossos, a examen

Investigadors de la Facultat de Veterinària de la UAB han estudiat una de les principals causes de l'agressivitat en gossos, el dolor. Els resultats mostren que l'experiència prèvia al dolor viscuda per l'animal és un factor determinant en l'expressió d'aquesta agressivitat, existint dues formes diferents. Per una banda, aquells gossos que ja eren agressius abans del dolor han incrementat la intensitat i freqüència de l'agressivitat però mantenint-la en les mateixes situacions que abans del dolor. En canvi, aquells que no ho eren, es mostren agressius només quan se'ls intenta manipular.

L'agressivitat canina és un problema multifactorial, fet que determina la seva elevada variabilitat individual. Alguns dels factors que determinen el comportament agressiu són: les condicions en què es troba la mare durant la gestació, la manipulació del cadell durant el període neonatal, l'edat de deslletament, les experiències de l'animal durant el període de socialització (d'especial importància), la dieta, l'exercici, la genètica, el maneig en l'edat adulta (per exemple les tècniques d'aprenentatge basades en el càstig actiu predisposen a l'aparició de conductes agressives), la presència de patologies en l'animal, etc.

Existeixen multitud de patologies que poden induir, o agreujar, un problema d'agressivitat. Entre ells el dolor és especialment important. L'objectiu d'aquest estudi retrospectiu va ser caracteritzar l'agressivitat per dolor en gossos. Concretament s'intentaven descriure quins eren els contextos més freqüents en què es donava l'agressivitat, quina era la postura més característica, el blanc més freqüent dels atacs i la presència d'impulsivitat, entenent-se per impulsivitat com l'absència de senyals prèvies a l'atac. Fins ara no s'havia descrit en cap treball similar.

Es van incloure 12 gossos (11 mascles i 1 femella) que van ser atesos pel Servei d'Etologia de la Fundació Hospital Clínic Veterinari de la Universitat Autònoma de Barcelona. Tots van ser diagnosticats d'agressivitat per dolor, i la displàsia de maluc el problema més freqüent com la causa del dolor.

Segons els nostres resultats podem suggerir que hi ha, almenys, dos patrons diferents en l'expressió de l'agressivitat per dolor, depenent de si el gos havia estat agressiu abans de l'inici del problema de dolor. Es poden, per tant, diferenciar dos grups. D'una banda els gossos que ja eren agressius abans de l'inici del dolor (per altres causes) i els que no ho havien estat mai. Els gossos que eren agressius abans del dolor ho eren cap als seus propietaris en contextos competitiu (com ara retirar el menjar, desplaçar l'animal de la zona de descans, obligar-lo a fer alguna cosa,

Este sitio web usa cookies

El web de la Universitat Autònoma de Barcelona utiliza cookies propias y de terceros con fines técnicos y analíticos. Si desea más información, acceda a nuestra [política de cookies](#).

✓ **Permitir todas las cookies**

Mostrar detalles

atacaven sense donar senyals prèvies. Aquest resultat podria estar íntimament relacionat amb l'anterior. Quan el gos amb dolor és manipulat reaccionarà agressivament amb rapidesa per evitar més dolor, sent difícil per al propietari preveure aquest atac ja que l'animal mostrarà molt poques senyals prèvies (com, per exemple, el grunyit). De nou, el propietari d'un gos no agressiu abans de l'inici del dolor serà més confiat amb el seu animal i, amb més probabilitat, es veurà involucrat en contextos en què manipuli l'animal. Finalment, els animals que ja han estat agressius anteriorment, hauran tingut l'oportunitat d'aprendre quines estratègies de conducta li són útils per evitar un dany potencial. Dit en altres paraules, l'animal pot haver après a modular la seva resposta, per exemple, un grunyint aconseguir que el perill (per exemple un propietari que s'està acostant per tocar una zona adolorida) s'allunyi i, per tant, no sigui necessari arribar a mossegar per aconseguir evitar-ho.

En conclusió, els nostres resultats suggereixen que l'experiència prèvia de l'animal és un factor determinant en l'expressió de l'agressivitat per dolor i que existirien, almenys, dos patrons d'expressió diferents. A més, recalquen la importància del diagnòstic i el tractament del dolor ja que pot tant causar un problema d'agressivitat com empitjorar un de preexistent.

Tomàs Camps Morey

tomas.camps@uab.cat

Referències

"Pain-related aggression in dogs: 12 clinical cases" Tomás Camps, Marta Amat, Valentina M. Mariotti, Susana Le Brech, Xavier Manteca. Journal of Veterinary Behavior: Clinical Applications and Research
Volume 7, Issue 2, March–April 2012, Pages 99–102

[View low-bandwidth version](#)

Este sitio web usa cookies

El web de la Universitat Autònoma de Barcelona utiliza cookies propias y de terceros con fines técnicos y analíticos. Si desea más información, acceda a nuestra [política de cookies](#).

Permitir todas las cookies

[Mostrar detalles](#)